

Chambre des Représentants

SESSION 1955-1956.

23 NOVEMBRE 1955.

PROJET DE LOI

portant approbation du Protocole additionnel n° 4 portant amendement à l'Accord sur l'établissement d'une Union Européenne de Paiements, signé à Paris, le 30 juin 1953.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DU COMMERCE EXTERIEUR (1)

PAR M. LONGEVAL.

MESDAMES, MESSIEURS,

L'Union Européenne de Paiements a rendu efficaces les échanges commerciaux et les relations financières entre 17 pays européens et la Turquie.

C'est le corollaire pratique des initiatives qui tendent à faire de l'Europe une entité économique.

L'Accord signé le 19 septembre 1950 et prévu pour deux ans, a déjà été prorogé.

Il est apparu comme un instrument indispensable dont la souplesse permet de s'adapter aux évolutions économiques des différents pays signataires.

L'exposé des motifs signale en détail les différentes modalités intervenues. Il ne semble pas nécessaire de les commenter.

Ces modalités se rapportent notamment :

aux quotas:

(1) Composition de la Commission : MM. Huysmans, président; Brasseur, Harmel, Héger, Lamalle, Lefèvre (Théodore), Scheyven, Schot, Van Caeneghem, Van den Eynde, Van Hamme. — Bertelson, Bohy, Buset, Dejardin, Fayat, Housiaux, Merlot (Joseph-Jean), Pierson, Tielemans (François), Van Eynde. — Longeval, Van der Schueren.

Voir :

181 (1954-1955) :

— N° 1 : Projet de loi.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1955-1956.

23 NOVEMBER 1955.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van het aanvullend Protocol n° 4 tot wijziging van het Verdrag inzake oprichting van een Europese Betalingsunie, ondertekend op 30 Juni 1953, te Parijs.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE HANDEL (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER LONGEVAL.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De Europese Betalingsunie heeft ruimschoots bijgedragen tot de ontwikkeling van het handelsverkeer en de financiële betrekkingen tussen 17 Europese landen en Turkije.

Zij is het praktische corollarium van de initiatieven, die ten doel hebben van Europa een economische eenheid te maken.

De geldigheidsduur van het op 19 september 1950 ondertekende Verdrag, die eerst op twee jaar was bepaald, werd reeds verlengd.

Het is gebleken dat dit Verdrag een onmisbaar werktuig is dat door zijn soepelheid aanpassing aan de economische evolutie van de verschillende landen, die het ondertekenden, mogelijk maakt.

In de memorie van toelichting vindt men uitvoerige gegevens over de verschillende, intussen aangenomen modaliteiten. Verdere commentaar daarbij blijkt overbodig.

Die modaliteiten hebben namelijk betrekking op :

de quota:

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Huysmans, voorzitter; Brasseur, Harmel, Héger, Lamalle, Lefèvre (Théodore), Scheyven, Schot, Van Caeneghem, Van den Eynde, Van Hamme. — Bertelson, Bohy, Buset, Dejardin, Fayat, Housiaux, Merlot (Joseph-Jean), Pierson, Tielemans (François), Van Eynde. — Longeval, Van der Schueren.

Zie :

181 (1954-1955) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

aux dépassements (à régler moitié par versements en or, moitié par octroi de crédits);

aux taux d'intérêts à fixer trimestriellement en fonction des marchés propres à chaque pays.

Le Protocole Additionnel n° 4 apporte quelques modifications de caractère technique et rédactionnel.

Il n'a pas fait l'objet d'observations des commissaires qui ont adopté le projet à l'unanimité.

Le Rapporteur.

G. LONGEVAL.

Le Président.

C. HUYSMANS.

de overschrijdingen (voor de helft door betalingen van goud en voor de helft door het verlenen van kredieten te verrekenen);

de rentevoet, driemaandelijks vast te stellen volgens de markten van ieder land.

Het Aanyullend Protocol n° 4 brengt in het Verdrag enkele technische en redactiewijzigingen aan.

De Commissieleden hebben geen opmerkingen gemaakt. Zij hebben het ontwerp eenparig aangenomen.

De Verslaggever.

G. LONGEVAL.

De Voorzitter,

C. HUYSMANS.